

Yu hu, idemo dalje za iste pare ☺

Ustajanje, buđenje, ali meni i dalje nešto fino mirucka, a nije to taj Vladimirom Eau de Prosuta Rakija koji nepobitno dominira.

Ustajem, idem se ja istuširat i presvuć. Otvaram svoju torbu, kad li, čuda velikoga ☺ Dva dana prije toga kupio sam Cacharel – Nemo, jedan od posljednjih na tržištu u obliku Aftershavea, i imam šta vidjet. Puče boca, mirišeeeeeeem ko francuska sobarica ☺ Sreća moja meni nije poderalo ništa jer se otkinuo samo dio oko čepa, ali su mi gaće, čarape i nekoliko majci pokupilo sav miris, pa sam tako lijepo fasovao i ja.

Naravno, prolomi smijeha su neopisivi, i podjebavanja tipa: «A ko se meni sinoć smijao?», «Šta, jel nešto smešno možda?» ☺

Malo mijenjamo plan i program, kako bi se mogli do svadbe koja je dan iza toga oprati, pa umjesto da idemo sa svim stvarima na meeting sa ostatkom rodbine i prijatelji, zovem Dekija da pokupi torbe, odvajam što je za pranje, i čekam da nas nađu i pokupe «Ispod Doma». Naravno, tako sam ja to dobro objasnio da smo se tražili 45 minuta, ali nisam ja kriv što domaći Keljnani ne znaju da postoji parking Ispod doma ☺

Naravno da sam se ja tu prilično iznervirao, jer mi plan nije 100% ispunjen kao što sam ga zacrto, pa sam počeo nešto filozofirat, što je očito bilo smiješno ☺

Ipak, ubrzo smo se našli, svi sa svima, a ja sam lagano pizduckao pošto dolazi avionom 13 ljudi (mama, tata, prijatelji, rodbina), a brat po dobrom starom obicaju ne razmišljanja ima isključen mobitel, nije napunio bateriju, pa se onda mene zove jer niko nema pojma kuda kako i šta.

Uglavnom, ipak smo se nekako sabrali, a sve u svrhu da bi se kasnije mogli oduzeti, više puta ☺

Prvo i ono najbolje, upada kum, koji dolazi u pravoj natjecateljskoj formi, naime noć prije se radilo, i pilo do jutra i direktno otišlo na avion ☺ Ljudi ga pokušavaju nagovoriti da me ne sluša, ali moja moć uvjeravanja je uvijek bila na visokoj razini, pa sam cijeli

mlađi dio nagovorio na penjanje na Dom. Ovo mlađi treba shvatiti upitno, pošto je raspon od 17 do 55 išao na Dom ☺

Na prvoj polovici uspinjanja, Kum je malo susto i malo lipso, spomenu mi je majku više puta, i meni što ga nagovori da se penje 500 stepenica u vis, a i sebi što me poslušao i sljedećih sat dva je vikao: «Vode!, Vode!» ... Oni koji malo poznaju mene i priču, znaju da Bojan «Vode» može vikati samo ako ga je strah za svoj život, inače je to «Pivo» ☺

Našli smo nekakvu trgovinicu «kod Boga» (Na vrhu katedrale), gdje su imali jednu i jedinu bocu od litru vode, pa smo kuma nekako napojili, a i ostali smo se malo ovlažili ☺

Osmijesi su osvanuli na licima ☺

I nastavili smo do kraja gore, pa nazad dolje!

Na putu dolje Vladimir, Bojan i Ja zaduženi smo sa dobru zabvu svih koji su se uputili prema vrhu. Nekoliko ruskih turistkinja, koje su se pitale preglasno «Skoljiko jos, Skoljiko jos» (Ili tako nešto), bile su najinteresantnije, jer mo kao u prolazu prosrali kako je bilo hladno spavati gore, i kako smo krenuli dan prije, na što je bilo par sumnjičavih pogleda i odgovor «oko dan dva, pa ste na vrhu»

Naravno, nisu jedine koje su počašćene komentarima, dobili su i Kinezi svoje, Francuzi, Talijani.... uglavnom, ko je naletio ☺

Nakon spusta, nalazimo se sa ostatkom, i odlazimo na klopu i pivo, u još uvijek onaj isti čuveni FRUH, pivnicu koja tu tik uz dom pravi kobaje, i proizvodi pivo. Nešto od Kelna što se po riječima Kelnjana ne bi trebalo propustiti ako ste ovdje.

A zna se, mi ne propuštamo ☺

Naravno, pala su i po dva piva, tek tolko da se nađe ☺

U kafani do Fruha, nalazi se neki novootvoreni modernistički lokal, koji ima zid ukrašen interesantnim slikama, najbližnje nekakvom Andy Warhall stilu, iako nije on.

Kombinacije slavnih lica, u promjenjenom spolu i sa 2-3 boje i nekim čudnim dodacima.

Full interesantno.

A nakon toga lagana šetnjica do muzja Čokolade! HA! ☺

Tu je pala i neka filozofija čiji je brod veći, odnosno jel veći moj brod ili brod koji je tu uplovljavo, no kako to biva, svelo se na to da je moj veći ☺

A onda čokolada!

Na samom ulazu šok! Pozdravlja nas prištava i bezvezna azijatkinja, i smijulji se. Srećom je uz nju njen dečko Britanac iz pomenute priče od juće, jer je ne bi nikad prepoznao ☺ Alkohol, kaže Vladimir. Njena Alergija na kinesko pivo kažem ja ☺ sigurno je od hrane, nije preko noći poružnila toliko ☺

No, prođosmo i to, i pićimo u Shokolade Musseum!

Tu smo svi malo zagledali u proces proizvodnje čokolade, od biljke kakaovac koja raste u ultratropskim uvjetima, koji su čak odsimulirani u dva prostora, pa kad sam ušao u saunu, samo što mi se nije smrklo nakon onog luđačkog dana, a samo si mogu misliti kako je bilo Kumu ☺

I onda smo malo degusirali čokolade pošto se na jednom određenom komadu može umočiti wafel u vruću čokoladu, pa smo se i sa time pozabavili.

I onda sam odletio okolo naokolo, pregledao sve što se vidjeti ima i može i treba, a penzioneri su se pogubili i nešto pretjerano dugo tražili i gledali.

Tad sam sa jednog mostića koji spaja dva dijela zgrade uočio kako ekipa sjedi, pije kavice i jede neke kolače, pa reko, idem i ja po istom pitanju dole. Prvo sam naručio neku «Čokoladnu» tortu, nadajući se da ću dobiti ono što sam htio, i na kraju PRC! Dobijem neku, ne lošu čokoladnu tortu, ali sa puno crnog biskvita, koja mi nije bila ni malo interesantna.

Tu se naravno izdešava svašta, ispadne da se mene čeka već pola sata, a niko živ ni da me potraži ni da pita, pa ja reko nek ne pizde nek sjednu i popiju po kavicu pa ćemo dalje, pa onda da oni neće nego nek ja požurim, pa se onda meni pridružuje brat koji je bio u šoping, pa sjednu on i kum i svaki po kaficu, a za susjednim stolom baš ona torta koju sam ja tražio. Torta od 4 vrste čokolade, zaboravio sam joj ime, ali ukus nisam siguran!

Prolazi konobar, stavlja to na susjedni stol, ja ga zovem i reko – Ja hoću TO!, dobro, ne TO, nego takovo ☺

I dobojem ja i TO! ☺

Dame i gospodo, torta nad tortama, čista čokolada, trokut torte koji smo na kraju jeli nas četvero, Bojan, Vlada, ja i tata na kraju koji je sprasio 2 komada ove torte, ne znam kako, meni nije uspjelo ☺

U samom muzeju ima izložba fotografija slikanih po Njemačkoj, a na temu «automati za žvake» koji su nekad bili poznati i kod nas za vrijeme lunaparkova i slično, međutim to je nekako kod nas izumrlo (ko i sve ostalo), dok u Njemačkoj ima XY tih mašina u upotrebi, a dotični fotograf je luto Nemčijom i sve slikavo. Meni je upala ova u oko.

Dakle ovo je fotografija fotografije mjesta koje se nalazi negdje u Njemačkoj. Dok sam ja pojeo svoju tortu, ostatak penzionera (i onih koji se tako osjećaju ☺) su se ipak dali nagovoriti na kaficu uz Rajnu i na torte, pa se sad njih čekalo, ali naravno nas mlade to ne opterećuje, mi smo se uostalom došli zabaviti i iskoristiti vrijeme ☺

Tako su kum i brat iskoristili vrijeme za demonstraciju svojih fantastičnih trbušnih mišića široj njemačkoj publici ☺

A onda putem kući, u Kelnskom muzeju izložba Dalijevih stvari...

Pa smo malo morali pokupovati par knjiga o Salvadoru, pokrasti fotoapratom par slika i slično ☺

A da pojedinci zastanu i zagledaju se u matore đedove koji voze mlade cice, potrudio se vlasnik ovog talijanskog Krsha ☺

I odavde palimo svi zajedno pravac bratove kuće, gdje nas čeka ručak-večera u kombinaciji.

A tamo standardno, predsvadbarsko raspoloženje, iće piće i krvoproliće ☺

I kako čovjek uči dok je živ, tako smo i ovdje učili i naučili. Tako svi oni mrzitelji Balkana, koji misle kako su samo Balkanci primitivci koji razbijaju, e PRC! Doskočica ☺ I u Njemačkoj se razbija i to sve u 16, ovisno od mjesta do mjesta, i to se obavezno mora nešto polupati kako bi mladencima život bio skladan, u protivnom slijedi loša karma. Kako bi izbjegli razbijanje po restoranu, i potencijalne lančane reakcije, odlučili su se za razbijanje dan prije, na ulasku u kuću, i to mladi bračni par mora počistiti zajedničkim snagama! (Kod nas to počiste konobari i rodbina ☺ pa smo mi kao vaki naki ☺)

Tu sad padaju redom pive, točene, flaširane, rakijice, uglavnom... dio priče koji nije interesantan za čitanje, već za biti u akciji ☺ Možda samo jedna slika, kako se nosi pivo u Njemačkoj, kao ideja našim alkosima ☺

Kako su pušači popušili, tako im je prifalilo pa su htjeli još ☺ tu sam se ja uputio u traganje sa Bokijem i Vladom, jer je tu negdje navodno prošle sezone bila mašina na kojoj su pušači nabavljali dop. E prc! Otišli mi skroz do jezera, gledalli štuke i ribice, ali tu imaginarnu mašinu sa cigarama nismo naboli ☺

Razgledalo se malo šumu, i vratili se mi natrag, još malo piva, još malo hrane, i bogami kartice i aparati su se popunili i tebalo ih je prebaciti na neki pouzdani komp, kako bi svi za sutradan bili spremni, punih baterija i praznih kartica. Kako Tashina mama ima frizerski salon u sklopu kuće i on je jedini prilično bio ne u funkciji svadbe, tu se našlo mjesta da ja isprebacujem slike. No... Shrvan alkoholom, nekolikodnevnim nespavanjem i dugotrajnim putovanjima (onim reportima koji fale ☺), uspjelo mi je zaspati u do sad najneobičnijoj pozi, a srećom je tu bio i Deki pa me ovjekovječio ☺

☺ Budili su me i rekli da je vrijeme da palimo u hotel, a ja se ponadao nekom
momačkom ☺

Došli u hotel, Kum i mladoženja su bili u elementu da im je vrijeme bilo za spavanje, pa su tamo i poslani, i iako nevoljko otišli su, a penzioneri, Vladica i ja ostali smo da dravimo još malo. To malo znači da su penzosi legli u 1, a ja i VS u 4. Jes, sve bi to bilo lijepo da se do 3 nismo tankali pivom, od 3-4 na smjene radili (Provjeravali poslovne mailove obojica, kretenčine sad kad razmislim), a u 5 sam morao do Kolna po ostatak rodbine. Navigation sistem i full gas do centra, deki kao suvozač, služio je samo da prebaci navigation na engleski i da nađemo parking. U povratku, naravno Deki spava, a ja vozim, zabavljam rodbinu, i slusam navigaciju... Stižemo u hotel, oko 6, i tu već neke pripreme kreću, ali ja idem ipak i odspavati 2 sata... dug dan predstoji ☺

A to sve ide u trećem nastavku ☺

Kiss!
